

sündimisse kulumusse Pühha monnes paikas
pattuks raisatakse. Sest sedda polle kuigi kaua
weel, et Allotagguse rahwa peäle sedda rägiti,
et seält innimesed sel päwal kõrtsi tormanud,
nored, wannad, meeste- ja naesterahwas,
Maaria punna joma, ning peti maialgi sedda
kõlwatumad pruhi. Marrid ja Maarjad siis
pididwad teistele jua andma, ning woeti sedda
tühja usko jomisse himmo wabbandamisseks,
et kes Maarja punnata jääb, sedda seäsed är-
rasowad, agga kes jo hommiko warra enne pä-
watouso hästi õllut ja wina wõttab, keige se
aasta peab punnane ja priis ollema. — Kar-
jane, kes teiste ette puab jouda, jodab ka
Maarjapäärw hommiko kulla perremehhed ja
perrenaesed; karjane, kel sedda firet ei olle,
otab Jürripärwani. Maarjapäwal ka monnes
paikus kapstamaad kaewatakse ja kütistakse,
ja kapsta semet mahhatehhakse, selle usso peä-
le, et pühha neitsit Maarja siis taimed külm-
eest peab hoidma. Sedda usko on marahwas
ta Saksarahwa käest ennesele pärinud, kes
seddagi ütlewad, et kui Maarja õse külmatab,

siis peab weel 40 ööd külmutama. — Nanna-
mehhed wannast ka sel päwal läksid merrele,
kallo püüdma, lotes et siis neil sel aastal ikka
rohke saak piddi ollema. Mis se küs muud keit
on, kui Jummalala sannas keeldud päwade är-
rawallitseminne!

Somerahwas ka, enne Lutterusse õige us-
so üleswõtmist, neitsi Maarjat otsego Jumma-
laks tõstsid ja temma peäle ennam lootsid kui
ellawa Jummalala peäle. Muustasid nemmad
tedda, nenda kui mullo jo marahwassti nim-
metasime, nurga naeste peästjaks, agga peäle-
gi weel warjajaks ja hoidjaks tööbede, katko,
hawade ja tullekahjude wasto; kiitsid tedda ka
targa wälsteri, arstimisse rohtude tundja ja
oskaja salwikeetja ollewad, ning ütlesid sedda
allandslikko Jummalala ümmardajat siidiridis
kaiwad, pitk sabba tagga, ja kuld kulp käes.
Maarja piddi ka nende linno ja kedrust kaitse-
ma, sest siis jäti Maarja päwal kedrusse töö-
seisma. Ka need, kes alles oskamatta, merre
peäle ollid lainud, kui merrehäddasse juhtusid
sattuma, hüüdsid Maarjat appi, et isse piddi